

عنوان مقاله:

شبکه های ارتباطات در نظام سلامت مبتنی بر راهبردهای سیاست های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد غریب شاه - دکتری علوم ارتباطات، محقق و پژوهش گر حوزه ارتباطات و سیاست گذاری

بهرخ گنجی - دانشجوی دکتری مدیریت رسانه، دانشکده علوم انسانی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

نظام سلامت به عنوان یکی از نظام های اصلی مورد نظر کشورها برای ارائه خدمات حاکمیتی به شهروندان است که کارسازی هر گونه خدمت رسانی در قالب بهداشت و درمان فردی، جمعی و اجتماعی از جمله مأموریت های اساسی حوزه سلامت و معیاری مهم برای سنجش حکمرانی خوب در کشورهای مختلف می باشد؛ در این راستا، سیاست های کلی نظام در هرم هنجارهای حقوقی ایران، مادون قانون اساسی و مافوق قوانین عادی قرار می گیرند؛ بنابراین به دلیل قرار گرفتن این سیاست ها در رتبه ای بالاتر نسبت به قوانین عادی، می شود از این ابزار برای اصلاح نظام قانون گذاری و فرآیند قانون گذاری استفاده کرد (باقری، ۱۴۰۱: ۴). سیاست های کلی نظام به عنوان پل ارتباطی بین قانون اساسی و قوانین عادی عمل می کند (باقری، ۱۴۰۱: ۲۳)؛ از این رو سیاست های کلی ضروری به نظر می رسد، بدیهی است که «شبکه های ارتباطی» به عنوان رگ ها و «ارتباطات» به عنوان خون در رگ های جوامع پویا و به تبع آن سازمان ها و نظام های پویا و زنده محسوب شده و حوزه بهداشت و سلامت نیز از این قاعده مستثنی نیست. بدین ترتیب عبارات کلیدی «سلامت»، «بهداشت»، «درمان»، «پزشکی» و سایر مفاهیم مرتبط با حوزه سلامت به عنوان عبارت کلیدی پژوهش در نظر گرفته شده و استخراج مفاهیم مستقیم و غیر مستقیم مرتبط با حوزه های مطرح شده و ارائه راهبردهای سیاستی متناسب با ارتباطات در نظام سلامت (در حوزه های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و زیربنایی) به عنوان اهداف اصلی و فرعی این تحقیق با روش توصیفی - تحلیلی و مرور اسناد علمی و بالادستی مورد بررسی قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

سیاست های کلی نظام جمهوری اسلامی ایران، سند چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴، زیست، سلامت، ارتباطات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1899302>

